

{ אז נדברו }

פרשת האזינו תשפ"א | גליון מספר 483 | לסדר: "יסובנו יבוננו יצרנו כאישון עינו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר... ומגיפה...

השנה... בראש השנה... כשהגענו בסוף התפילה לאבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך, וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ומגיפה ופגע רע... "כצפוי!!! כולם הזדעזעו והתרגשו וזעקו במילה "מגיפה"!!!! אוי... רבש"ע: כלה את המגיפה... אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך...

אבל משום מה אני משום מה נתפסתי לעוד מילה!! למשהו דווקא אחר!! אם שמת לב בהמשך התפילה הזו שאומרים וכלה דבר... ועוון ומגיפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה **וכל מיני פורעניות!!!** כשהגעתי ל"וכל מיני פורעניות..." דווקא שם הזדעזעתי עוד יותר...

אתה יודע למה??? כי... כי מגיפה נו... הרי בשנה שעברה כשאמרנו מגיפה אף אחד לא לקח את זה ברצינות... אף אחד לא התרגש... והנה השנה פתאום כולנו כבר מבינים עניין ולמדנו על בשרינו מה זה מגיפה וכמה צריך לזעוק לשמים... ההההלו... תפתח ראש גדול...

בדיוק כמו ששנה שעברה לא ידעת מה זה מגיפה והשנה אתה כבר כן יודע...

קח בחשבון שגם בשנה הזו... יש עוד הרבה הרבה "כל מיני פורעניות" שאתה עדיין לא יודע על קיומם שגם עליהם אגרוייסע אגרוייסע רחמי שמים...

יש לנו ראש קטן כזה: שאם שנה שעברה לא ידענו מה זה מגיפה... אז היינו טפשים... לא ידענו שצריך להתפלל על זה... אבל השנה?? השנה אנחנו מרגישים שיש כבר בעלי ניסיון עשיר... יש לנו ניסיון עם מגיפה... ממילא אנחנו כבר יודעים שיש דברים שצריך להתפלל עליהם...

אז זהו שלא!!! אל תשכח סו"ס מגיפה זה עדיין רק מילה אחת ופרט אחד מכל הרשימה הארוכה שמוזכרת שם באבינו מלכנו הזה... תחשוב שיש עוד כל כל כל מיני פורעניות שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם... אם ככה: אז דווקא מגיפה היא כבר הכי פחות מפתיעה... אותה כבר למדנו להכיר בשנה האחרונה... אבל הלאה... תפתח ראש... יש לנו להתפלל על כככל מיני פורעניות שאנחנו לא רוצים שיקרו בשנה הבאה...

כלפי מה הדברים אמורים??? שאדרבה... כעת צריך להירגע!!! ולמה??

כי כעת כולנו מוטרדים וצועקים: מנע מגיפה מנחלתך... רבש"ע: מה יהיה הסוף... איפה זה יגמר... אנחנו לא רואים קצה חוט... רגע... ומה עם הדבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ו___ ופגע רע וכל מחלה וכל קטטה...?? לכל הרשימה הזו **יש לך כן קצה חוט** איך הקב"ה ימגר את החרב והדם שנספך כמים בשנה האחרונה??? **האם יש לך קצה חוט** איך ה' יכול להשקיט את הרעב הנורא שהיה בשנה האחרונה שאנשים הסתובבו נפוחי כפן ברחובות והפכו את כל הפחים? **יש לך קצה חוט??? לא!!!** זה לא מטריד אותנו!!! ולמה לא??? כי השנה אמנם היתה מגיפה... אבל ב"ה חוץ ממגיפה לא היה לא חרב ולא היה רעב (חוץ מכמה תבניות ביצים שאולי היו חסרים מ" בניסן עד י"ז) ולא היה דבר ולא קטטה ולא תקלה ו... וגם כמעט ולא היה שנאת חנם... זאת אומרת: שגם בשנה הזו שהייתה מגיפה... עדיין הקב"ה זכר רחמיו וכבש כעסו וכילה מאיתנו דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ו___ ופגע רע... רק מגיפה לא!!! אז נא לקחת את הדברים בפורפוציות... מי שזכר רחמיו וכבש כעסו וכילה מאיתנו בשנה שעברה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ופגע רע... הוא זה שימצא מזור ויסקל את המגיפה הזו מאיתנו...

כבר הוזכר בגליון זה לפני כמה שבועות... שלפעמים הנתון שהכי מרגיע ומשרה שלוה זה לעמוד מול שלל הבעיות והצרות והיסורים שיכולים להיות ולהבין ש... שאם כל זה גדול עלינו לכל השיטות... אז לא נותר לנו אלא לתת לרבש"ע לנהל את העולם!!! הסיבה שאנחנו בלחץ מהקורונה זה בגלל שיש תחושה של שליטה במצב!!! כי אולי מערכת הבריאות מתחילה לקרוס... אבל הכלכלה והמשק עדיין יציבים... וגם הבטחון יציב... אבל תאר לעצמך שגם זה היה חלילה רעוע... כאן כבר באמת היינו נושאים לבבנו לשמים אל קל בשמים... אז זהו!!! שכעת אנחנו צריכים להפנים שמגיפה זה רק פריט קטן מהרשימה... אנחנו צריכים עוד אגרוייסע רחמי שמים שלא יהיה פה לא חרב ולא רעב ולא שבי ומשחית וכו' וכו'... ומול כל הרשימה הזו ביחד כולנו מבינים שרק הקב"ה יכול לעזור לנו!!! אז אם כבר צריך אותו... אז גם למגיפה יש לו פתרונות...

הגמי" (ר"ה כו): אומרת שיש הבדל בין הגישה של ראש השנה לגישה של יום כיפור!!! בראש השנה כמה דכייף איניש דעתי טפי מעלי ובוים כיפור כמה דפשיט איניש נפשיה טפי מעלי!!!

כלומר: בראש השנה צריך הכנעה... ככל שאדם מראה יותר הכנעה ודריכות ואימה מיום הדין ככה זה יותר מועיל לעומת זאת ביום כיפור העבודה היא הפוכה... אדם צריך להראות בטחון גמור בה... פשיט איניש נפשיה... הכל טוב... הכל בשליטה... אני בידיים של ה'... זה המנגנון של יום כיפור... כשהגענו לראש השנה צעקנו בקול ניחר: כלה דבר וחרב ומגיפה!!!!!! זעקנו לה: אנא ממך... תרחם עלינו... מה יהיה פה... אנחנו אבודים... אבל ביום כיפור אנחנו שוב נאמר את אותה תפילה אבל... כעת ניתן לומר אותה במנגינה אחרת לגמרי: "אבינו מלכנו, הרי זכרת רחמיך וכבשת כעסך בשנה האחרונה ועד כה כילית ומנעת מאיתנו דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ופגע רע וכל מחלה וכל קטטה... אז אנא ממך ה'... תכלה גם את המגיפה הזו מאיתנו... כפי שרחמת עלינו בשלל התחומים הנוספים... ככה חוסה על עמלך ופרוש עלינו סוכת שלומך..."

יום הכיפורים בהפגנות בבלפור!!!

בימים אלו ישנה תופעה אמנם אבסורדית מאוד שגורמת מרמור וחוסר אימון בציבור... אבל אנחנו כיראי ה' יכולים לקחת מזה מוסר השכל נוקב... הנושא ששמו: **ההפגנות בבלפור!!!**

כעת סוגרים את הכל... את המשק... את הבתי כנסיות... את התחבורה... את הכל משתקים!!!! ולמרות שיש לחץ ציבורי כבד על מקבלי ההחלטות בכל זאת סוגרים כי צריך לסגור... אבל יש מקום אחד ויחיד שהוא "חשוב" יותר מהכל: **חופש הביטוי והדמוקרטיה!!!** ואם כמה אנשים רוצים להפגין מול בית ראש הממשלה על ענייני תבן וקש מאפשרים להם... זה **יותר "חשוב"** מהכלכלה שקורסת... **יותר "חשוב"** מהביקורים אצל ההורים בחג... ו... וזה אפילו **יותר "חשוב"** מהתפילות בבית הכנסת... אז כמובן שזה מקומם וזה מעוות... אבל סו"ס מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא!!! ואם בדור שלנו מלכותא דארעא מגיעה לכאלו מסקנות... כנראה שיש לזה אחיזה כלשהי במלכותא דשמיא!!!

ואכן כן!!! הקב"ה מכבד את הבחירה שלנו!!! מכבד אותה מאוד מאוד!!! בראש השנה הראשון בהסטוריה הקב"ה נתן לאדם הראשון את הבחירה ובורא עולם ידע שאם הוא ישלח ידו לאכול מעץ הדעת הרי הוא יקלקל ויחריב את כל העולם היפה שרק עכשיו הושלם בשכלולו ויפיו... והקב"ה רואה איך אדם הראשון מתקרב ו... ועוד רגע הוא הורס את הכל... עוד רגע הוא קונס מיתה על כל העולם כולו... והקב"ה מתערב?? הקב"ה מונע מאדם הראשון להתקרב? לא!!! למה לא?? כח הבחירה!!! חופש הביטוי!!! נתתי לך בחירה!!! אני רוצה שהבחירה תהיה נטו שלך... שאתה תהיה בעל ההטבה... ולכן אני לא מתערב לך בבחירה... **גם אם העולם יחרב אני לא אתערב לך בבחירה!!!**

זאת אומרת: הבג"ץ הוא לא הראשון ש"כ" קנאי ועקרוני לחופש הביטוי והדמוקרטיה... כי... כי אליבא דאמת ככה זה גם במלכותא דשמיא!!! כח הבחירה הוא עיקרון כ"כ נורא... שאין דבר בעולם יותר חשוב ממנו!!! ובינינו לבין עצמנו... אנחנו לא לגמרי מכירים בזה... במאה חמישים שנה האחרונות משהו התערער באמונת הבחירה... פתאום הגיעו כל מיני הוגי דעות **שבחרו** לכפור **בבחירה**... וכל העולם הושפע מהם... ו... וגם אנחנו קצת מושפעים מזה... אנחנו לא לגמרי לגמרי מאמינים שהכל תלוי ביי! אני לא לגמרי בטוח שיש לי חופש ביטוי ואני בבחירתי אחליט האם להמליך את ה' או לא...

ולכן מאז שהעולם התחיל להפסיק להאמין בכח הבחירה... אז גזרה מלכותו יתברך דשמיא וירדה לעולם מלכותא דארעא חדשה שזוגלת בדמוקרטיה ובחופש הביטוי!!! כדי להפגיש אותנו עם האמת הזו שיש לנו דמוקרטיה וחופש ביטוי מוחלט לבחור או לחדול במלכותא דשמיא... (עד אז לא היה צורך בדמוקרטיה... כי כל הבין מעצמו שיש לו בחירה... אבל ברגע שהמה חישבו חשבונות רבים וכפרו בבחירה... אז הקב"ה שלח לנו מדגם של דמוקרטיה...)

והנה אנחנו עומדים כעת מול האבסורד הנפשע הזה!!! שמדינה שלימה מדממת בנגיף ונתונה תחת סגר משתק ומגביל... ובכל זאת מי שרוצה להפגין מול בית ראש הממשלה על מחירי המילקי... יכול לעמוד כאוות נפשו ואף אחד לא יפריע לו...

אבל לא!!! זה לא אבסורד!!! זה בסה"כ מדגם!!! זה בסה"כ קריצה מלמעלה:

אבא שבשמים בונה אל כל יחיד ויחיד מאיתנו: בני יקיר... תדע לך שככה זה במלכותא דשמיא!!! ככה זה לגמרי!!! יש חופש ביטוי גמור גמור גמור!!! ההההכל בידי שמים חוץ מיראת שמים... הקב"ה מושל על כל העולם חוץ מהבחירה שלך... הקב"ה משתק את כל העולם חוץ מאת הבחירה שלך... הבחירה תמיד נשארת בידיים שלך ואתה תמיד יכול לבחור האם להתקומם נגד אבא שבשמים ולהפגין מול ביתו ולעשות ככל העולה על רוחך... ואבא שבשמים ישתוק!! מי כמון באלמים ה'... (כמובן רק פה) ולמה אני אשתוק?? למה אני לא אמחץ אותך באותו רגע?? כי באותה מידה אני רוצה לאפשר לך לבחור להמליך אותי ולקבל את גזרותי וזשה יגיע לגמרי מהבחירה שלך!!! אני מוסר בידיים שלך בחירה חופשית ולכל כיוון... אני מאפשר לך למרוד בי ובאותה מידה להמליך אותי... ומה שתבחר זו בחירה לגמרי שלך!!! ופה אנחנו עומדים!!! בערב יום הכיפורים!!! נדרש מאיתנו לחזור בתשובה ולקבל החלטה: אבא שבשמים: אני מאמין בכח הבחירה שלי!!! נתתי לי חופש ביטוי... כיבדת את הבחירה שלי... ואני בוחר לממש את הבחירה שלי ולהמליך אותך!! להשתעבד אליך ולעשות רצונך בלבב שלם...

אבא שבשמים כ"כ שמח לשמוע את זה... כי זה מגיע ממקום של בחירה!!! זה לא מגיע ממקום של פקידה שמחויבת לבוס... אלא מגיע ממקום של אשה שבוחרת להינשא לבעלה... זה מגיע ממקום של חסד נעוריך אהבת כלולתיך!!! לזה כוראים המלכת ה'!! בחירה!!!

כעת כולנו מתוסכלים ועצבניים שחופש הביטוי והדמוקרטיה יותר חשוב מהבריאות של כולנו... יותר חשוב מבתי כנסת... יותר חשוב מחגי ישראל... יותר חשוב מכל הערכים האחרים שקיימים בעולם... **אז זהו!!! שתדע לך יהודי יקר:** שיש לי הוכחה פשוטה שחופש הביטוי **הרוחני** שלך... גם הוא יותר חשוב מהבריאות... גם הוא יותר חשוב מבתי הכנסת... גם הוא יותר חשוב מחגי ישראל... ויותר חשוב מכל הערכים התורניים שאנחנו נאמנים אליהם...

ומה הראיה שלי??? פשוט מאוד: תגידי: מה יקרה אם יהודי יחליט רח"ל לאכול ביום כיפור??? האם הקב"ה יתן לו להשלים את שנתו??? מסתמא שכן... ומה יקרה אם יהודי יחליט לגלוש באינטרנט ולהגיע למקומות הכי גרוועים?? האם הקב"ה ישבור לו את הפלאפון באותו רגע? לא!!! ואם משהו יחליט לפטפט בבית הכנסת ולדבר בחזרת הש"ץ... האם יפול עליו איזה נברשת על הראש?? לא!!! נו... אז מה טמון בזה?? שכמה שלאכול ביום כיפור זה עוון חמור מאין כמות... וכמה שאינטרנט זה החורבן הכי גדול... סו"ס הבחירה חופשית שלך... חשובה לקב"ה יותר מהכל!!! כי אבא שבשמים רוצה לאפשר לך להיות בעל ההטבה ההיא!!! להיות לגמרי לגמרי בעל ההטבה ובשביל זה הקב"ה פותח לפניך את כל השערים ומאפשר לך לבחור... וגם אם תעשה נזקים בלתי הפיכים... הוא לא יפריע!!!

אם ככה ובהתאם לזאת: בא ננצל את חופש הביטוי והדמוקרטיה שלנו!!! ונצא יחד ונעשה אגודה אחת ונחליט כאיש אחד בלב אחד: רצוננו לעשות רצונך בלבב שלם!!! זכותנו!!! זו הבחירה שלנו... אף אחד לא מכריח אותנו... אף אחד לא עומד לנו על הראש... זו בחירה אישית שלי... אני יוצא בהפגנה וזועק בקול נחר: ה' הוא האלוקים!!! אבא שבשמים: אני מקבל על עצמי לעבוד אותך כי אני רוצה לעשות לך נחת רוח... זכותי!!! יכולתי לבחור להיפך... אבל החלטתי לבחור בך... אגא ה': בא ותשכון בתוכנו כבתחילה בשנה הזו...

עקב הביקוש משנים עברו,
יצאה כמות מצומצמת של

החוברת **בשובי לירושלים,**

על יום הכיפורים וחג הסוכות,

(עם הוספות והרחבה)

ניתן להשיג במוקדי המכירה:

אופקים: שפירא: 0534112035

אחיסמך: שרגל: 0527171721

אלעד: 039073067

אשדוד: 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מנ' צויבל.

ביתר עילית: ב' אזור רמי לוי 0548450998

רחובות: 0548423047

נתניה: 0548473542

בני ברק: קבוץ גליות 9- 0556728458

חזון איש: 34 (מינת דסלה, דרייפוס) 0527117271

רבי עקיבא: אזור הרב קוק- 0527603814

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

קרית הרצוג: הרב גניחובסקי 20- 0527616750

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות א': 0527189947

רמות ד': רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 29 0527682281

גבעת שאול: בן עזיאל- 0548491554

הר נוף: 0533148861

נווה יעקב: 0527119675

טלזסטון: 0527616512

תל ציון: 0548458542

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

חפץ חיים: 14 089742750

ברכפלד: 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גריץ פארק: 0527644795

פיצוחי בראשית: 0527137444

צפון: חיפה: זבולון 9 או ישיבת תפארת ישראל

נווה שאנן: חניטה 81 אלושינסקי.

רכסים: הורדים 4' קריעלר לתאם 0548415410

תובנה חשובה שיכולה לסדר את הראש לבני עליה...

כידוע: כל שנה מחדש... כשמגיעים הימים הנוראים אני משתדל לתפוס חיזוק... ולהחליט להתחזק בכמה דברים... בסופו של דבר תמיד בסוף יש רפיון... ולפעמים זה ממש מתסכל!!! בשנה האחרונה היתה לי כבר תקופה ממש רצינית בלימוד שהייתי עקבי ודפקתי כמו שעון וכבר הייתי בטוח שזהו... הסדר לימוד הזה הוא חלק ממני... החזית מאחורי... והנה... לאחר כמה חודשים פתאום אני מוצא את עצמי שוב באותו מקום... שוב אני מוצא את עצמי נאבק על הסדר לימוד הזה... כאילו זה לא ברור מאלי... זה מתסכל... מייאש... אני כבר מתחיל לאבד אימון בעצמי... כל פעם אני תופס חיזוק בתפילה... וכמה שזה נתפס טוב... וכמה שאני כבר מצליח לעלות על דרך המלך ואני רואה שמשוה פה באמת זז... לא עוברת תקופה ארוכה ושוב הכל נשחק... מתמוסס... ושוב צריך להתחיל מהתחלה...

למה זה תמיד ככה?? והאם יש סיכוי שפעם זה ישתנה??

האם יש סיכוי שאני אתפוס חיזוק אחת ולתמיד???

אז זהו שבחודש אלול הזה נפל לי לראשונה האסימון... פתאום קלטתי ש... ש... שזה מובנה ככה!!! כך זה צריך להיות!! ככה זה היה וככה זה ימשיך להיות תמיד!!! זה אף פעם זה לא יראה אחרת!!!

כן... לא תאמין... גם אין עניין שזה יראה אחרת!!!

תמיד אני אקבל על עצמי חיזוק בלימוד... תמיד בעזה"ש זה יחזיק מעמד יפה מאוד... עד שבשלב מסוים זה יתחיל להתרופף עד שזה פתאום לא יחזיק מעמד... ואז!!! במקרה הטוב אני אתפוס את עצמי לידיים ואתחזק... או במקרה הפחות טוב אני אחכה לימים הנוראים ואז אני אתפוס את עצמי לידיים ואתחזק... ו... זה לא מחדל!!! ככה זה צריך להיות!!! ולא אחרת!!!

ואני אסביר את עצמי: מה פה הסקופ הגדול?? מה התחדש לי פה??

עד השנה הייתי בטוח שאם בשנה שעברה התחזקתי בלימוד... ובמשך השנה נהיה ריפיון... יש פה מחדל!!! יש פה אכזבה!! יש פה פרויקט שנכשל!! ואם ככה... אז באלול הזה צריך לעשות חישוב מסלול מחדש אין מהדקים חגורות ואין גורמים שהריפיון שקרה שוב לא יקרה יותר...

אז זהו שלא!!! השנה פתאום קלטתי שאת הריפיון אי אפשר למנוע!! הריפיון הזה הוא אפילו לא פשלה!! זה מובנה ככה!!! (עוד רגע אני אסביר למה...) וממילא!!! אם אני צריך כעת לעשות חשבון נפש זה... זה לא אין למנוע את הריפיון... אלא אין להיות ערוך כל הזמן לתפוס שוב חיזוק!!! הבנת??? אני חוזר: את הריפיון אי אפשר למנוע... הדבר היחיד שאפשר כן לעשות זה להיות מיומן לתפוס חיזוק כמה שיותר מהר וכמה שיותר ביעילות... שם נמצא עיקר החזית!!!

ללמוד כל יום כל יום כל יום... בסופו של דבר המציאות חזקה מהכל!! והקב"ה בכבודו ובעצמו מעמיד לפני כל מיני סיטואציות וכל מיני מקרים שכעת צריך לסגור את הגמ'...

זה בדיוק מה שקרה!!! בראש השנה הקודם קבלתי על עצמי שאני כל יום לומד סדר ג' כך וכך זמן בלי פשרות ובלי ויתורים... זה באמת היה רציני במשך שבוע... שבוע ויום... שבוע ויומיים... שבוע ושלושה ימים... ואז הגיע נניח ערב חג הסוכות... והיה צריך לעשות כל מיני דברים... היה צריך לבנות את הסוכה של אבא שלי ושל הדוד המבוגר וגם את שלי... (אני בכונה לא מזכיר את ארבעת המינים... שעל זה עוד אפשר לדון...) והיה לחץ אדיר בבית והייתי צריך להושיט יד... אז אם לא הייתי עבד ה' אלא איש דת חרדי!!! אז הייתי מנתק פלאפונים ומשאיר תא קולי ומודיע לכולם: מצטער מאוד... אני צריך ללמוד ולא מעניין אותי שום דבר... אבל היות ואני יהודי!! וקבלתי על עצמי לעשות מה שה' רוצה!!!! אז נכון שקבלתי על עצמי ללמוד כך וכך שעות... אבל עכשיו כשאני מסתכל ימינה ושמאלה אני רואה שבימים לחוצים אלו ה' רוצה משהו אחר... אז אין לי ברירה!! ולמרות שקבלתי על עצמי ללמוד שעה וחצי בערב... אבל עכשיו לא!!!!

בימים אלו אני לא אלמד את השעה וחצי האלו כי ה' רוצה אחרת!!!

(האם להתאמץ בשארית כוחותי בסוף היום וכן ללמוד... זה כבר עניין שלי... זה כבר מאוד תלוי במצב... אבל ברור שהיום היתה עבודת ה' אחרת)

תכל'ס... בארבעה ימים האלו שבין יו"כ לסוכות... הסדר לימוד שקבלתי על עצמי היה למחצה שליש ולרביע... ועכשיו אני שואל אותך: עשיתי עבירה?? לא!!! האם זה נקרא שביטלתי את הקביעות שלי? שצריך?? ברור שלא!!! בקיצור: עשיתי מה שצריך ואני לא מתחרט לרגע על זה שבטלתי את הקביעות בימים אלו!! אבל!!!! יש תופעת לוואי אחת מוכרחת ובלתי נמנעת שמתלווית כאן!!! משהו התעמעם והיטשטש במוסכמה שקבלתי על עצמי!!

סוף סוף קבלתי על עצמי קבלה נוקשה... קבלתי על עצמי שאני לומד בכל מחיר!!! והנה בארבעה ימים האחרונים זה... זה לא קרה...

משהו פה טושטש ועומעם בתקיפות של הקבלה בעל כרחי!!!

זה שנהגתי נכון שלא למדתי... זה לא סתירה שמשוה פה התעמעם...

בתת הכרה שלי התקבל נתון שהנה... היו כמה ימים שלא למדתי ואפילו מצפון אין לי את זה... ו... וככל הנראה... מניסיון אישי- התת הכרה לא מספיק אינטלגנט ולא מספיק למדן לעשות את החילוק הפשוט ולהבין שכאן הייתי חייב להפסיק ללמוד וזה לא מתיר את הרצועה...

אני יכול להעיד מניסיון שהתת הכרה לא מצליח להבחין!!! הוא זיהה דבר אחד: שהנה... נכון

מאיפה הגעתי למסקנה הזו?? מאיפה התעוררתי לזה??

יש ברייתא שכולנו מכירים אותה: "ארבעה דברים צריכים חיזוק, תורה ותפילה וגמילות חסדים ודרך ארץ..." פתאום קלטתי שאם הארבעה דברים האלו צריכים חיזוק באופן רשמי!!! מה טמון בזה?? שבארבעה הדברים האלו יש ריפיון באופן רשמי!!!

השאלה כעת למה?? למה דווקא הארבעה דברים האלו צריכים חיזוק?? בא נשאל ככה: מה ההבדל בין תורה ל-תפילין?? למה תפילין לא צריכים חיזוק ותורה כן?? למה שבת לא צריכה חיזוק ותפילה כן??

אתה יודע מה ההבדל?? ההבדל הוא ככה:

שתפילין חייבים להניח כל יום חוק בל יעבור!! בתפילין אין שטח אפור... אין פשרות... אין עיגולי פינות... אין משהו כזה בערך... כל יום צריך להניח תפילין, לא פחות, ולא יותר ולא בערך... אלא חייבים חייבים ומי שלא מניח יום אחד הרי זה פושע ישראל בגופו (ואם יש ימים שלא מניחים תפילין... אז זה לא שלא חייבים אלא אסור להניח תפילין...) בתפילין הכל שחור לבן!!!! ממילא אם ביום הבר מצוה שלי התחלתי להניח תפילין עם כל הרצינות וכל החיזוק!!! מאז יום הבר מצוה שלי לא היה לי אפילו יום אחד של רפיון כזה... שהיה לי משא ומתן עם עצמי האם כן להניח או לא להניח... כי מניחים וזהו!!! אין פה נושא לדיון... ממילא אין לי את הריפיון של היום השני שישחוק ויעמעם לי את הרצינות והמוסכמות של היום הראשון... שמת לב למשפט האחרון??

שתבין: אם ביום הראשון של הלימודים כולם מגיעים לבית ספר עם פנים רציניות ומקשיבים בשיעור... נו... אז איפה הרצינות הזו נעלמת?? כי אחרי יום הראשון של הלימודים יש יום שני... ואז מגיע יום שלישי... שאז לאט לאט המוסכמות נשחקות... ומה שהיה כ"כ רציני וכ"כ נאמן לתקונן של היום הראשון כבר פחות קשוח ביום השני... אז אתי צבע אפור של יום שני ומבטל ליה לשחור לבן של יום ראשון... אז זהו שבתפילין מיום הבר מצוה שלי עדיין לא היה לי את היום השני הזה!!! כי מהבר מצוה ועד עצם היום הזה... לא היה לי יום אחד כזה אפור שהיה מקום לדון האם להניח תפילין או לא... כי ברור שכן ונגמר!!!

ולכן!!! מהסיבה הזו תפילין לא צריכים חיזוק!!! כי המוסכמה של הנחת תפילין שהייתה לי בבר מצוה ממשיכה להיות עמידה ומחזיקה עד היום כי לא היה מה שיטשטש אותה...

לעומת זאת לימוד התורה!!! בעסק התורה יש דינמיקה יומיומית!! וכמה שאני מתמיד וכמה שחשוב לי לשבת וללמוד בקנאות ובלי פשרות... לפעמים צריך לסגור את הגמ'!!! לפעמים הקב"ה מעמיד לפנינו סיטואציות של ביטולה היא קיומה או מצוה שאינה יכולה להיעשות ע"י אחרים... שהתורה בעצמה כעת אומרת לי: עכשיו צריך לעשות משהו אחר... וממילא: עם כל הכבוד לקבלה התקיפה והנחושה שקבלתי על עצמי בראש השנה הקודם

יומיים שלוש... שלא נדע אבל לפעמים גם שבוע... זה קורה במשפחות הכי טובות!!! השבוע הזה הוא לא הסיפור... הסיפור הגדול הוא ביום שאחרי!!! שפתאום צריך לחזור לשגרה... ואם אתה לא מיומן בלתיפוס את החיזוק ולהשתלב בכביש... אז כן הנפילה הגדולה!!! אם אתה לא מבין על מה אני מדבר... אז תנסה לשחזר אחורה איפה קבורתם של כל החיזוקים שלך... ואתה תהיה בהלם לגלות שכמעט כל החיזוקים שלנו נעלמו באיזה טירדה מוצדקת שהעסיקה אותנו... ו... ומאז פשוט לא חזרנו לעצמנו...

ובשנה הזו מאוד קל לזהות את זה!!!

כואב הלב... כמה שיעורי תורה וחיזוקים ודברים טובים התבטלו ונמוגו ונעלמו בעקבות נגיף הקורונה... נו... על מה צריך לחזור בתשובה?? על הקורונה שעשקה מאיתנו את החיזוק הזה?? לא!!! אנחנו לא אשמים ברפיון שהקורונה הביאה איתה... אם כבר אנחנו אשמים... זה על היום שאחרי הסגר של חודש ניסן ועל היום שאחרי המתח הגדול... ש... שכולם חזרו לשגרה... ואילו אני לא מספיק הייתי מיומן בלהתחזק שוב.

מהלך דומה נכתב כאן בגיליון זה לפני שנתיים... שהקבלה הכי גדולה שאפשר לקבל ביום כיפור זה... זה... זה לחזור בתשובה!!!

לא!!! אני לא בטוח שמעכשיו אני אהיה מושלם... אני בטוח שעוד יהיו נפילות... אבל אני מקבל על עצמי שכל פעם שתהיה לי נפילה אני אחזור בתשובה ואני שוב אצוף על פני המים!!! אין לך קבלה יותר טובה מזו!! כי כל קבלה אחרת... נו... הרי יום אחד יגיע ריפיון... יום אחד הרי תגיע איזה נפילה... אם לא קורונה... אז יש לך בטלים הרבה כנגדך... הדבר היחיד שהוא יכול להיות עמיד מול כל נפילה: זה פשוט להחליט שאני ערוך לנפילות ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה!!!

ובזה אנחנו לא מספיק מיומנים!!! אנחנו יודעים שצריך לחזור בתשובה בראש השנה ויום כיפור... אנחנו יודעים שצריך להתחזק בימים הנוראים וזהו!!! מכאן ואילך הכל אמור לדפוק... מה הפלא שברפיון הקרוב שם תהא קבורתה של הקבלה שקבלנו... אז זהו שמהיום אני מקבל על עצמי להתחזק-- להתחזק!!! אני מקבל על עצמי להירתע ולהישבר מריפיון... אני מקבל על עצמי להיות ערוך לריפיון... ולהסתער עליו כאתגר!!! הנה... אם הגיע ריפיון... המשמעות היא שהקבלה מזמין חיזוק... אני בודק את השטח... האם הגיע הזמן לתפוס את החיזוק והאם לעשות אותו בהדרגתיות (זה כמובן תלוי בסיבת הריפיון) והכי חשוב: להתחזק!!! עם ה' חזקו ונתחזקה!!!

על פסוק"ז... אבל מה כן?? יש תופעת לוואי אחת בלתי נמנעת!!!

עצם זה שבשבוע האחרון היו לי שלושה ימים שהתפללתי תפילה חטופה זה מטשטש את המוסכמות של התפילה שלי... פתאום אני מגלה עולם של שטיבלאך... פתאום גיליתי שעות חדשות בתפילה... פתאום אני רואה שאפשר להתפלל בעשרים דקות... וזה שוחק!!! ואת השחיקה הזו אי אפשר למנוע!! ואין מה להילחם נגדה! כי הקב"ה בכבודו ובעצמו הזמין לי את הסיטואציות האלו...

אז מה הדבר היחיד שאפשר לעשות?? בשביל זה תפילה היא מהדברים שצריכים חיזוק!!! כי נכון... בשבוע האחרון התפללתי בשטיבלאך בשעה מאוחרת... והתפללתי מהר... ודילגתי בפסוקי דזמרה כי הילד לא הרגיש טוב... והאשה יצאה לעבודה והיית צריך לשמור עליו וכו' וכו'... הכל טוב ויפה... אבל ברוך ה' כעת הילד כבר מרגיש טוב... ואשתך כבר בחופש ובעוצר ובסגר... אז כעת תחזור לאיפוס!!! תשחזר את החיזוק המוצלח שהיה בעבר!! תבהיר לעצמך שהתפילה של השבוע האחרון היא לא מודל לחיקוי... וכעת אני חוזר לעצמי בייתר שאת...

החכמה היא להתלמד להיות מיומן בחיזוק!!! לדעת איך לתפוס את ההגה חזרה לידיים!! את האיבוד שליטה על ההגה אי אפשר למנוע... כי לפעמים הקב"ה לוקח את ההגה והוא מכתוב לנו את הסדר יום לפי המסלול שהוא כעת רוצה... אבל ברגע שהקב"ה עוזב את ההגה ומשאיר לי אותו בחזרה... כעת המיומנות שלי היא מיד להתעשת לתפוס את ההגה חזרה ולהחזיר את השליטה החיובית לידיים...

אני שוב רוצה לחדד את התפיסה החדשה שהתגלת לי:

עד השנה האחרונה הייתי עסוק באיך למנוע ריפיון!!! איך נאבקים בריפיון... איך מהדקים יותר ויותר את החבל כדי שלא יהיה ריפיון...

וזה נחל כשלון פעם אחר פעם כי... כי... כי בתורה ותפילה ובגמילות חסדים ובכל השטחים הדינמיים האלו מוכרח שיהיה מציאות של ריפיון... אז זהו שלא!!! מהיום עיקר העבודה איך להציב את החיזוק!!! ותדע לך שזה לא פשוט!!! כי כשנמצאים בריפיון... יש כזה מין בלבול כזה שהייתי קורא לו איבוד חוש התמצאות... ואורך די הרבה זמן עד שאני קולט מי אני ואיפה אני אמור למצא את עצמי...

אתה מכיר את זה שאחייך נניח מתחתך... ובשבועיים שלפני כן אתה עסוק בלעזור לו... וכל השטייגן משתבש... החברותא... הסוגיה... מקום התפילות... והנה... ב"ה אתמול הוא התחתך... אתה קם בבוקר ומשפשף את העיניים ומתחיל לעשות ראיון עצמי: רגע... מי אני?? איפה אני לומד? איזה גמ'?? והאם החברותא שלי חיכה לי או שהוא כבר בדרך לעוד לקוח מרוצה? ואורך זמן לחזור לאיפוס הזה!!! ובנקודה הזו אפשר לטפל!!! עם קצת יעילות ניתן לשמור קשר עין עם השגרה... לשמור קשר עין עם היום שאחרי... לא בשביל למנוע את הרפיון אלא בשביל החיזוק של היום שאחרי!!! הדבר הזה גם מצוי כשלא מרגישים טוב... קורה שלא מרגישים טוב... יום

שקבלתי על עצמי ללמוד כל יום... ובכל זאת אפשר לשחק עם זה לפעמים... פעם כן פעם לא...

התוצאה היא שלימוד התורה זה כבר לא כמו תפילין!!! ולמה??

כי בתפילין אף פעם לא יקרה שיהיה יום אחד שאני לא אניח כי אני תמיד תמיד נייח!!! ואילו בתורה כן קרה ויקרה שאני פתאום אסגור את הגמ'... כי צריך לסגור את הגמ'.. ולך תסביר עכשיו לעיר פרא אדם יוולד שבי... שזה לא מתיר את הרצועה...

זו הסיבה שתורה זה אחד מהדברים שצריכים חיזוק!!! תורה צריכה חיזוק לא בגלל שאני פושע ואני לפעמים מתבטל... אלא בגלל שהמוסכמות שלי בלימוד תורה נשחקות באופן בלתי נמנע!!! היות ובתורה יש דינמיקה כזו שאין שחור לבן... וכמה שאני אצור מוסכמות... לפעמים צריך לפרוץ את המוסכמות האלו... וברגע שמוסכמות נפרצות... מוכרח שמהו פה נשחק!! משהו פה מתרופף!!! זו לא בעיה... זו לא פשלה... אלא זו המציאות!!! ולכן הדרך היחידה איך להתגבר על הריפיון הזה זה... זה פשוט להעצים את החיזוק!!!

לא לטפל בריפיון!!! לא לנסות בכך למנוע ריפיון! כי הריפיון הוא מוכרח... אז מה כן??? ללמוד איך להזדרז ולתפוס חיזוק!!!

אותו סיפור בתפילה... שהיא גם אחת מד' דברים שצריכים חיזוק... ולמה?? כי עקרונית צריך להתפלל במתינות... צריך להתפלל במנין מסודר... צריך להתפלל כמנוה מעות... וקבלתי על עצמי להתפלל כמו שצריך וזה ב"ה החזיק מעמד... אבל ההכרח לא יגונה!!! ולפעמים הקב"ה בכבודו ובעצמו מזמין לנו כל מיני בקרים כאלו וסיטואציות כאלו שאתה צריך להטטטטטט את התפילה!!! כן... אני לא מדבר כעת על בחורי ישיבות אלא על אנשים נשואים... לכל בן אדם נשוי יש כל מיני סיטואציות ש... שאני חייב לטטטטטט... ופעם לא הסכמתי להודות בעובדה הזו!!! פעם הייתי בטוח שכל פעם שאני צריך להתפלל במהירות זה חטא ופשע!! אז זהו שלא!!! כי שוב: אנחנו יהודים!! יהודי הוא לא איש דת!! יהודי זה אחד שעושה רצון ה'. ואם בבוקר הנוכחי הזה היו כן וכך הפתעות בלתי צפויות... וצריך לרוץ עם הילד לרופא וכל כיוצ"ב... אז כעת בורא עולם מזמין תפילה מהירה... עם דילוג פסוד"ז ואולי אפילו בלי מנין... (כל מקרה לגופו) וזה קרה וזה קורה ובעזה"ש זה יקרה (יהי רצון שרק בנסיבות משמחות) את הסיטואציות האלו אי אפשר למנוע... זה קורה!!! (אני כמובן מדבר על ראי שמים... לא על אחד כזה שהוא היה חייב לגמור את העיתון לפני התפילה ולכן לא נשאר לו זמן להתפלל)

ואם כתוצאה מכל האילוצים האלו- אזי בשלושה ימים האחרונים נאלצתי להתפלל במנין בזק ותוך עשרים וחמש דקות סיימתי את התפילה... האם חטאתי?? לא!!! האם צריך לחזור על זה בתשובה?

לא!!! (בל נשכח את אותו חנוך הנחבא שהיה קדוש עליון והיה המחסידיים הראשונים שמתפללים תשע שעות ביום... ובכל זאת היו ימים שבהם הוא היה כועל בשדה (כפי שמסופר בגמ') ובמים האלו הוא היה אומר פסוד"ז בראש האילן ובראש הדבר ומסתמא הוא דילג

צרת תשובה מרכזית בליווי תזמורת וריקודים במשך כל הלילה... (משומר)

סוכות... אמצע הלילה... אני עומד כאן בגזוזטרא שמעל העזרת נשים... אני עומד יחד עם רבבות אלפי ישראל וצופים על גדולי ישראל ועל החסידיים ואנשי מעשה... והנה!!! לא יאומן!!! את מי אני רואה שם??? יחד עם כל הגדוילים...??? את מוטי!!! מה... מה הוא עושה שם??? מה הוא מחפש שם יחד עם כל הסנהדרין וכל הקדושים והצדיקים??? למען ה': מה??? איך??? אני לא קולט... מה הוא עושה שם???

נראה לי שיש פה טעות!!!! טעות חמורה!!! אני לא רוצה לפתוח את הפה... סוף סוף רק לפני ארבעה ימים היה יום כיפור... אני לא אדבר לשה"ר (ס"ס ראשון לחשבון עוונות...) אבל... אבל מוטי... תסלח לי... טוב... מצטער... אסור לדבר... אבל... שה' ישמור... טוב... אסור... אבל יש לך מושג איזה פוש... אוי... אסור...

כן... לא תמיד ר' מרדכי היה כזה... פעם הוא היה מוטי... עוד איזה מוטי שחיפש את עצמו... ובישיבה הוא היה מאלו ש"סני שומענייה" היו עליו שמעות לא הכי נעימות... חוץ מזה הוא גם היה מהמובילים בחברה... והוא היה אחד מהנייעסנים הגדולים שלכלך על כל העולם... בקיצור: אחד מהליצינים והפרוסט' שאף אחד לא הצליח להכניס אותו לרצינות... **כל זה היה עדי!!!** עד שיום אחד הוא קיבל צרעת עור בשר בפנים... והכהן ראה אותו וטימא אותו... מוטי ישב מחוץ לירושלים... שמה באזור הליפתא במשך חודש וחצי... היה שם שקט!!! היה לו שם הרבה זמן לחשוב!!! והוא חשב... חשב על עצמו... חשב על העתיד שלו... חשב למה זה קרה לו... הסיק מסקנות... קיבל החלטות... **ותפס את עצמו לידים וזמר בתשובה**... ו... ואכן הצרעת התחילה להתכחות... עד שיום אחד הכהן הגיע "וראה והנה נרפא נגע הצרעת סן הצרות..."

מוטי עבר את כל התליך הטהרה... גילח אותו בלשכת הנזירים... ו... ומאז פרק חדש החל בחייו... הוא נהיה רציני... התחיל לעסוק בתורה בקדושה ובטהרה... מתוך שמירת הלשון ומתוך תשובה ומעשים טובים... עד מהרה הוא עלה והתעלה בדקות ובקדושה... **עדי!!! שלא עברו חמש שנים... ו... ואותו מוטי נהפך לר' מרדכי**... עד כדי כך שכשהגיע שמחת בית השואבה ומוטי נעמד שם יחד עם המון העם במרומי הגזוזטרא כדי לראות את החסידיים ואנשי מעשה שרוקדים ברחבת העזרת נשים שרק להם יש זכות לרקוד... וכל העם צופים עליהם מרחוק כיצד הם שואבים רוח הקודש... והנה!!! אחד מזקני מהסנהדרין שרקד שם... לפתע הוא נעצר!!! הסתכל בפתאומיות לכיוון אחת הגזוזטראות... התמקד לכיוונו של מוטי... ו... והצביע עליו!!! ומיד סימן לאחד מהאחרים שם... תקראו לר' מרדכי שעומד שם למעלה... שירד ויכנס לרחבה... הוא ראו לרקוד יחד עם החסידיים ואנשי מעשה... מה תשאל: מאיפה הוא ידע? איך הוא בכלל ראה את מוטי בין כל הרבבות?? **זה לא שאלה!!!** אל תשכח שאנחנו כעת נמצאים בביהמ"ק... ועוד ימים ספורים לאחר יו"כ... ויש פה אנשים ששואבים כעת רוח הקודש... שואבים... כמו משאבה... ומסילא כשאחד מהסנהדרין נעצר באופן פתאומי ומצביע ללא הודעה מוקדמת על מישהו... ומחליט שהוא ראוי לרקוד כאן... אף אחד לא שואל שאלות... כי כולם מבינים ש-פה רוח הקודש מדברת!!! פה אין את הקריטריונים המוכרים לנו מטיפוס צעד אחר צעד בפירמיה... ואכן קראו למוטי שירד... ו... והוא לא הביין... הוא היה בטוח שקרתה פה טעות... אתם לא מכירים אותו- הוא טען בתוקף!!! חבל... אני אספר לך מי אני אתם תבהלו... אני הוא זה שלפני ארבע שנים הגעתי לפה על תקן של מצורע... אני בעל תשובה... אני מוטי... אני לא ר' מרדכי... **אבל האחראים ממש לא התרגשו מדבריו!!!** ואמרו לו: היא היא!!! בשביל זה יש שתי מקהלות בלילה הזה: החסידיים ואנשי מעשה אומרים: אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו, ובעלי תשובה אומרים: אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו... אז הנה!!! לא שאתה מוטי לשעבר זה ממש לא סתירה בשבילנו! אדרבה... כנראה אתה שייך למקהלה של הבעלי תשובה... ו... ומוטי ירד לעזרת נשים... וככאלו ראו אותו שם!!! הוא הצטרף לריקודים... שלוב זרוע עם גדולי עולם ההורים שלו עמדו מהצד ובכו מהתרגשות... מי האמין... מוטי... הכבשה השחורה של המשפחה... הפרא אדם... מוטי שכולם התייחסו ממנו... מוטי שחשבו שגם הרבש"ע כבר לא רוצה אותו... **מי האמין!!! איזה מספרך הוא עשה בחיים!!!** עד כדי כך שמכל הילדים שלנו... בדיוק הוא הגיע למדרגה כזו גבוהה שהוא קיבל אישור עם פלומבא של רוח הקודש שהוא ראוי להיכנס לשורת חסידיים ואנשי מעשה... ואכן מוטי נכנס לתוך מחול החסידיים ואנשי מעשה... ו... ותוך כמה דקות הוא... הוא כבר "לא היה שם"... אמנם הרגלים שלו עדיין טופפו איכשהו על הקרקע... אבל עיניו העצומות וכפיו הבעורות הוכיחו שהוא כבר נמצא אי שם... שואב רוח הקודש... זו לא יבין זאת... **ואז!!!! לפתע השתרר שקט!!!**

התזמורת נעצרה!!! וכעת מתחילה המקהלה! יש כעת **מקהלה משולבת!!!** כעת מתחיל שיר שמתחלק לשלושה קטעים!!! את הקטע הראשון התחילו החסידיים ואנשי מעשה... ובנעימות נפלאה הם שוררו יחד: **"אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו"**... הקטע הזה הופנה בנימה תובענית אליכם!!! בחורי הישיבות הקדושים והטהורים... שאף פעם לא נפלתם... אף פעם לא גלשתם... אגא: תשארו שם!!! אל תפלו... אל תפלו... תשמרו על עצמכם עם כל הכח... מכל הרוחות הזרות... אם תמשיכו להיות שתולים מתוך ראש נקי ויניינים טהורות בבית ה'... יום אחד תזכו להגיע למדרגה שלנו ולעמוד פה ולשאוב ולשאוב רוח"ק והשגות נפלאות... החסידיים ואנשי מעשה סיימו את הקטע הראשון של השיר!!! וכעת המקרפון עבר למקהלה השנייה... מקהלת הבעלי תשובה... הגיע תורם... ובנעימות ובהתרגשות עצומה הם פצחו ושוררו: אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו... **"עין אחת לא נשארה יבישה!!!** מי לא התעורר ברשעות של תשובה מאהבה ברגעים אלו... לראות מחזה של מאות יהודים שכולנו מכירים אותם... אוהו... מדובר בחברים שלפני כן וכך זמן הם הסתובבו בינינו... כפפטו בחזרת הש"ץ... צחקו על כל הרבנים... לעגו לכל הקדוש והיקר... אותם אלה שליצינות אחת שלהם דחתה אלף תוכחות... והנה... לא יאומן!!! עשו תשובה ותראה לאיפה הם הגיעו... כל אחד כמובן והסיפור שלו... איש כאלו שפתאום... פתאום תפסו את עצמם לידים... יש כאלו שפה!!! במעמד המרגש הזה שנעשה מידי שנה... פה החליטו על שינוי... ויש כאלו שעבר עליהם איהז טלטלה כמו מוטי שבמשך תקופה היה אפילו מצורע... **והנה!!! אף פעם לא מאוחר**... ו... והנה הם כעת עלו כ"כ והתעילו שכעת הם זוכים לשאוב כאן רוח"ק... והם פונים לכולנו ואומרים מניסיונם האישי: אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו... לאחר שהבעלי תשובה סיימו את הקטע שלהם... כעת הגיע הקטע השלישי... שבו כולם ביחד!!! גם החסידיים ואנשי מעשה וגם הבעלי תשובה ביחד!!! פנו לכל העם בשירה ובנעימה ושוררו: אשרי מי שלא חטא ומי שחטא ישוב וימחול לו!!!!!! ואז התזמורת חזרה וכככלל העם ביחד שוררו: אשרי מי שלא חטא... מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו... מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה תשובה אמיתית ממוקם לב מימיו!!!! את הצרעת התעוררות הזו אף אחד לא שכת!!! המחזה האדיר הזה בליווי שירה וזמרה נשאר צרוב לכל אחד בתוך הראש... כל אחד לקח איתו את המעמד הזה לתוך השנה... לחורף הארוך... ולקץ שאחרי... ו... וכעת באלול שוב נזכיר ונשנן לעצמנו: ומי שחטא ישוב!!! הדלת פתוחה... אבא שבשמים מחכה... ואל דאגה: ישוב וימחול לו!!! הקב"ה שולח קבלה... היא מורגשת עמוק בתוך הלב... הבטחה מפורשת: ומל ה' אלוקין... לאהבה את ה' אלוקין...

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

היכוננו למצות ישיבת סוכה!! לפום צערא...:

בשנה זו ככל הנראה יהיה קושי גדול בנושא של מצות ישיבת סוכה!! ישנם זוגות רבים שאין להם בכלל סוכה... ותמיד הסתובבו חצי חג אצל ההורים וחצי חג אצל השווער... והשנה פתאום צריך לבנות סוכה... ויש הרבה שאין להם איפה לעשות סוכה... לא רק שאין להם מרפסת אלא גם למטה אין להם את המינימום תנאים לקיים מצות ישיבת סוכה... ו... וכידוע מי שמחפש להקל במצות ישיבת סוכה זה הכי קל... בשביל זה יש לנו את הגוים שלעתיד לבא המצוה היחידה שהקב"ה יתן להם זה ישיבת סוכה וברגע שיהיה שם קצת חם הם יבעטו בסוכה ויצאו החוצה... ולמה הקב"ה נתן להם דווקא את מצות ישיבת סוכה?? כי סוכה זו המצוה שהכי קל למצא תירוצים להתפטור ממנה!!! כך שאין מה לדאוג... מי שחושש שהוא לא ימצא תירון מספיק טוב להתפטור מסוכה... שיהיה רגוע... כי הרבה יותר קשה להתחייב בסוכה מאשר להתפטור ממנה...

אבל אנחנו יהודים ואנחנו רוצים להתחייב במצות סוכה!!!

ובשביל זה צריך לנשום נשימה עמוקה עמוקה ולהתחיל לגייס משאבים והמון המון חביבות והשק ויכוספים כדי להתאמץ להצליח לבנות סוכה שפווה שהישיבה שבה תהיה אנושית ונסבלת...

בשביל זה ממש בהשגחה פרטית... בדיוק בשנה זו ארבעת המינים הם לא דאורייתא... וחלק גדול מהנערווען יורד מהפרק... ממיילא השנה אין לנו את הלוקוסים לעמוד שעות בדוכני ארבעת המינים... את האנרגיות האלו צריך לשמור בשביל לבנות סוכה ריאלית... את ההוצאה הכספית של האתרוג והלולב המהודרים... הרי השנה צריך לשמור את זה בשביל הכיור בסוכה... בשביל שלא אצטרך לעשות רוטיציה עם הסוכה של השכנים... משום מה... מסיבה לא ברורה כולנו מוכנים להשקיע המון המון אנרגיות בארבעת המינים ואילו במצות ישיבת סוכה היד קלה על ההדק...

ואתה יודע למה זה?? כי ס"ס אנחנו קצת צולי"ם... וארבעת המינים זה עבודת ה'... אבל ישיבת סוכה זה... זה... זה אכילה שתיה שינה... קצת קשה להתחבר לעבויוויידיה שבוהה...

או זהו!!!! שזה גופא העבודה שלנו! להבין שישבת סוכה מקדשת את כל המעשים החומריים שלנו... ולכן אדרבה... סוכה זה המקום להיות אשייני ייד... כאן המקום להתחיל לחשוב על כל הפרטים הגשמיים והטכניים איך אני מסדר אותם על הצד היותר טוב...

תחשוב שאני שותה כל יום ארבע כוסות קפה... ותחשוב שהמיהם והסוכר והקפה והחלב נמצאים בבית... וארבע פעמים ביום אני צריך להוריד כוס קפה ורתחת למטה... שחצי נשפך על הריצפה... את זה תעשה בכולל!!!! אבל לא בסוכה... בסוכה צריך לחשוב איך אני מקדם תהליכים... להביא טרמום לסוכה... לארגן איזה פינת קפה ביציע שחוף לסוכה... לארגן איזה ארון ספרים לסוכה... שעון... מאוורר... אולי אפילו מוגן נייד... שיהיה סכ"ם וכוסות חד פעמיים בשפע... ואם יש חיש מביקורים של חתולים שזה לא מוסף לי למצב רוח אז מתאמצים ולא מסתפקים בשתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח... כן!!!! זה המקום לחשוב על דירת קבע!!! כאן המקום לדאוג ולחשוב על כל הפרטים הטכניים הגשמיים... שהיה כל שבעת ימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי!!! זה היצמר האמיתי שלנו... איתו אנחנו מגיעים לנופש האמיתי לעולם הבא...

היכוננו!!!! מדובר בלוגיסטיקה!!! אל תוותרו עליה!!! זו המצווה הכי חביבה בעולם... כי יצפנינו בסוכו ביום רעה...

בעבודת פנים... הרי כעת הוא טמא והוא יוצא **החוצה מחוץ למחנה**... ואני לא זז משם עד שאני לא נראה שהותך הברש ונעשתה מצוות... והכהן גדול ביום כיפור לא יצא לקרא בתורה עד שהוא לא יורא שאכן פר ושעיר כבר נמצאים מחוץ למחנה והם שרפים... (כמאמר המשנה: הרואה כ"ה" כשהוא קורא אינו רואה פרו ושעיר הנשרפים) את הנתון הזה צריך לאמת ולברר שוב ושוב בימים אלו של עשרת ימי תשובה... **לעשות חשבון נפש מעמיק!!!** מה סופה של אותה רשת שהכנסנו לבית אז כשהיינו בעבודת פנים... והבטחנו לעצמנו בשעתו שברגע שנצא מהעבודת פנים אנחנו נצא אותה מחוץ למחנה?? האם אכן עשינו את זה או שזה עדיין פה בינינו...??

הכהן גדול מחכה בסבלנות!!! הוא עדיין לא יכול להמשיך בעבודת יום כיפור עד שהוא לא יקבל תשובה שאכן הגיע שעיר למדבר...!!!
הלשון של זהורית ממתין בסבלנות להסדיר ולסגור את הקצוות האלו.
כן... זה לא צחוק!! כשהכנסת את הרשת הבייתית אז... ידעת שזה לא פשוט... ופחדת שזה יאיר... והבטחת לעצמך שברגע שיהיה הקלות אתה תוציא את זה מהבית... וכעת קודשא בריך הוא מברר מה קורה עם זה... למה זה עדיין נשאר בבית שלך...??

--- **נחזור לעניינינו... כך עבר עלינו חודש תמוז אב ואפילו חלק מאלול**... כשעיקר העבודה שלנו היא עבודת חוץ... שוב חזרנו לשיגרה מבורכת עם שמונה בגדים לכבוד ולפארת... כל המוסדות תפקדו פחות או יותר... והנה!!!! הגיעו כעת החגים... ושוב פרסו סדן של בוג' בינו לבין העם... ושוב הקב"ה מזמין ביאת פנים... שוב קידש ידיו ורגליו... ופשט ירד וטבל עלה ונסתפג **הביאו לו שוב בגדי לבנו!!! שוב עבודת פנים!!! שוב סגרו!!!** ושוב הכה"ג צריך להיכנס עם בגדי לבן- של בד- בדד לקודש הקדשים!!!

אבל יחי ההבדל הקטן... בפעם הראשונה שהוא נכנס לקודש הקדשים שם היה באמת עבודה שלימה... הוא הקטיר קטורת לפני ולפנים והיזה מ"ג הזאות דפר ושעיר... בחודש ניסן היתה לנו עבודה שלימה מול עצמנו... היינו בסגר אמיתי... אבל בפעם השניה שהכה"ג נכנס לקודש הקדשים זה בסך הכל להוציא את הכף ואת המחתה... זה בסה"כ לסיים ולסכם את העבודה שהייתה לו מקודם!!!

כן... זו התחושה בסגר הנוכחי... מי שקצת מתבונן... הסגר הנוכחי שבהשגחה פרטית נכפה עלינו זה בסה"כ להפגיש אותנו עם העבודת פנים שעברה עלינו לפני כמה חודשים!! זה בשביל להוציא את הכף והמחתה שהתחזקו והבטחנו לעצמנו בחודש ניסן... זה בשביל להפגיש אותנו עם רשימת החיזוקים שקבלנו על עצמנו בחודש ניסן... כל אחד והחיזוק שלו... אם זה לא לדבר בשעת התפילה ואם זה חיזוק בענייני צניעות וכדו'... כל אחד והעבודת פנים שלו...

ובינינו עם יד על הלב!!! מאוד מאוד מהר שכחנו מה קבלנו על עצמנו... **אז בשביל זה!!! בדיק בשביל זה הכה"ג נכנס שוב לקודש הקדשים**... והפעם בשביל להוציא את הכף ומחתה... בשביל לסגור את הקצוות... ולהזכיר לעצמו מה הוא עשה בפעם הקודמת שהוא נכנס לשם!!!
לא!!! אל תכעס!!! אל תתלונן על הסגרו!!! בל נשכח שהכל בגזירת "המלך הקדוש" ה' פשוט רוצה להזכיר לנו שפעם היה סגר... ונסגרו בתי כנסיות והיה לנו הרבה זמן לשבת

בינינו לבין עצמנו וקבלנו על עצמנו קבלות... **ואיפה הם???** אז בשביל זה אנחנו שוב בסגר!!! וזה רק בשביל להזכיר לנו את מה שכבר קבלנו על עצמנו... וכעת צריך לחזור ולקבל על עצמנו והפעם בניחוח של הימים הנוראים...

--- בינינו לבין עצמנו... הייתי בטוח שהשנה תהיה התעוררות הרבה יותר גדולה בתפילה... בטח... אחרי מה שעברנו בשנה האחרונה... בטח...

נו... תסתכל לי בעיניים: האם הרגשת משהו יותר מיוחד בתפילה??
כלום!!!!!! כלום!!! אותו דבר כמו שנה שעברה... הדבר היחיד שהרגשתי שונה מכל שנה... שהשנה הייתי עצבני על המשטרה ועל משרד הבריאות שעושים לי בעיות ומצירים את צעדי... **זה הדבר היחיד שהיה שונה!!!** זה לא יאומן איך כח המיני שיש לנו חזק, חזק יותר מכל טלטלה וזעזוע אחר! פתאום אני מתחיל להבין כל מיני דברים... תמיד היו לי שאלות על עם ישראל לדורותיו... על כל מיני גזרות שהיו... איך עם ישראל לא חזרו בתשובה?? מה... הם לא הבינו שהמצב שלהם קטסטרופה??

פתאום אני מקבל את התשובה... אתה רואה ששנה שלימה של קורונה לא הצליחה להוציא אותנו מהשאננות... ו... ואם ככה!!! אז אין ברירה ואין טעם לחכות לעוד כמה טלטלות... הגיע הזמן שנבין: שאין הדבר תלוי אלא ביי!!! אם אדם לא יעורר עצמו מה יועילו המוסרים...

כן!!! זה ממש ככה כפשוטו!!! אם אני לא אשנן ואזכיר לעצמי לכה"פ את מה שאני קבלתי על עצמי בסגר האחרון... לא יעזור כלום!!! שום דבר לא יעזור אותי!!! אין ברירה... חייבים לדפוק על השלחן... אנחנו צריכים לנער את עצמנו... **להבין שהמצב לא פשוט!!!! לא פשוט!!!!** אין כאן הזמן לליטופים!! צריך לדעת ששעון החול הולך ואוזן! ויום כיפור מתקרב... ובמוצאי יום כיפור השערים ננעלים... והשערים ננעלים זה אומר שזהו!!! ננעלו!!! ננעל הרמטי!!! אין כבר אפשרות להועיל... כי גם אם אפשר משהו להציל בהמשך... זה לא סתירה שביום כיפור הסיפור נגמר!! ואף אחד לא מבטיח לנו שאנחנו חוזרים לשגרה... אף אחד לא מבטיח לך שבהודש אלול הבעל"ט לא נמצא את עצמנו חלילה עם מסכות ועם אותו בררוך... אם אנחנו לא רוצים שזה יקרה אז כעת!!!! כעת אנחנו צריכים להוציא את הפר והשעיר ולשרוף אותם מחוץ למחנה... להוציא את החיבור הפחות מבוקר לרשת שגם אם הוא היה נכון לימי הסגר... הרי עכשיו לא יפקד מקומו... ובמקביל להוציא את הכף והמחתה... ולהיזכר בחיזוקים שקבלנו על עצמנו בעבודת פנים שהייתה לנו בעיצומה של שנה זו... שנצא עם משהו מהשנה הזו!!! רק זה חסר לנו... שעברנו שנה כ"כ מורכבת ונצא ממנה דלים וריקים... אסור שזה יקרה לנו!!! אנחנו חייבים לצאת עם איזה כף ומחתה... עם איזה הישג רוחני... עם איזה עבודת פנים פנימית שפעלה בתוכנו... ויהי רצון שנזכה עוד השנה למה נהדר מראה כהן גדול בצאתו מבית קדשי הקדשים... דורנו יראו וישמחו...

ביום כיפור הכהן גדול נכנס לקודש הקדשים **בבגדי לבנו!!!**
מדובר בבגדי פשתן מאוד מאוד יקרים!!! ויש הרבה הרבה עסק סביב הבגדים האלו... כל פעם שהוא מחליף בגדים הוא צריך לעשות סבילה אחת ושני קידושים... **מה?? מה מיוחד בבגדי לבן האלו של הכה"ג??** מה רע בבגדי זהב של הכה"ג שהוא לבוש בכל כל השנה כולה?? מה... הם לא מספיק לכבוד ולתפארת?? מה יש בבגדי לבן יותר מהם??

התשובה היא: כתונת **בד** קודש ילבש!! ומכנס **בד** יהיו על בשרו, ובאבנט **בד** יחגור ובמצנפת **בד** יצנוף!!! הסוד של בגדי פשתן שהם **בדו!!!**
מה זה בד?? **בד זה יחיד!!!** הפשתן נקרא **בדו** למה?? כי בניגוד לכל שאר הצמחים... הרי בפשתן כל חוט פשתן יוצא בודד מהאדמה כמו דשא!!! (לדוגמה: שלושה בדי הדסים... שלושה בדים האלו הם ענפים שיצואים מענף שהענף הזה מחובר לענף יותר גדול שהוא מחובר לגזע משא"כ בפשתן כל בד יוצא היישר מהאדמה) ולכן הוא נקרא **בדו!!!** שכל בד- כל ענף יוצא **בדו!!!**

והיות והכה"ג נכנס **לבד לבד** לקודש הקדשים!! אז גם הבגד שהוא לובש צריך להיות **בגד שכל הייתו הוא לבדו!!!** עם כל הכבוד לשמונה בגדים של כה"ג... סו"ס הבגדים האלו הם לכבוד ולתפארת... הבגדים האלו הם **לא לבד**... הם ססגוניים... מושכים עין... הם לכבוד ותפארת... משהו רואה אותם... משהו אמור להתרשם מהם... גם כתוב עליהם את השמות של כל כלל ישראל... הכהן גדול נושא עליו את שמות כל השבטים... עם כזה דבר אי אפשר להיכנס לקודש הקדשים!!
כי לקודש הקדשים אפשר להיכנס רק לבדו!!! צריך להיכנס עם בגדים לבנים צחים... ממין כזה שגדל לבד לבד... (מה הפלא שפשתן כ"י יקר... מה הפלא שהגמי"א אומרת ש"כ קשה לגדל שדה פשתן... כידוע: גדול פשתן מאוד מתיש את הקרקע... בטח!! בעץ רגיל לאדמה יש עסק עם הגזע ומשם השרף עובר לכל הענפים... אבל בפשתן זה תשומת לב אישית... כל בד זה עץ בפני עצמו... כל חוט פשתן זה... זה בן יחיד!!!)

זו הסיבה שהכהן גדול מאוד מאוד חושש מלהיכנס לקודש הקדשים!!! **למה?? מה כ"כ מפתח???** וכי הכהן גדול נולד היום?? הרי כל השנה הוא עובד בבית המקדש... אז למה הוא מפתח שבדיק שם יהיו פשלות??

מה התשובה?? **בקודש הקדשים אני לבדו!!!!!! לבד זה עולם אחר!!!**
יכול להיות שיחד עם כולם אני יכול להיות עובד ה' ולהיות מתמיד ולעשות הכל... אבל אם אני אמצא את עצמי לבד?? **פתאום אני אגלה שאין לי כלום בידיים!!!**

--- **ואת החשבון הנפש הזה כולנו צריכים לעשות ביום כיפור**...
כן... אני חרדי... אני עוייבד ה'... מקפיד קלה כבחמורה... עומד שעות לבחור הדסים... וזהו בכל נדנדו חטא... רגע... ומה יהיה אם עכשיו פתאום יקחו אותי לסוף העולם ואני אהיה לבד לבד בלי כל האוירה?? **האם ישאר לי משהו בידיים או שהכל יעלם???**

זה הצבע הלבן של יום הכיפורים... כל השנה כולה אנחנו חיים בססגוניות... יש צבע... יש אוירה... אבל ביום כיפור נדרש מכל אחד מאיתנו לקלף את הצבעים... לסלק את כל הססגוניות... לצבוע את הכל בלבן... **זהו!!! אין פה כלום!!!** אין שום צבע... אין אוירה... יש רק אתה ובורא עולם... נו... מה נשאר לך בידיים?? מה נשאר לך נטו??
טהרה זה מילה נרדפת ל-**נטו!!!** יום כיפור זה לא יום של **ברוטו** אלא יום של נטו... מה יש לך בידיים?? מי אתה באמת. נטו נטו??

זה החשבון נפש הנוקב של הכה"ג בדרך לקודש הקדשים... וזה החשבון נפש הנוקב של כל אחד ואחד מאיתנו ביום הקדוש הזה... **ובפרט בשנה האחרונה!!!**
כשראיתי את המבודדים האלו שהולכים עם הבגדים הלבנים הסטריליים האלו של הבידוד... אמרתי לעצמי בהרגש: **הנה כהן גדול!!!** יש כאן בן אדם שהוא מבודד והוא הולך עם בגדים לבנים!!! זה ממש כך!!!

בשנה האחרונה הקב"ה הזמין מאיתנו ביאה לקודש הקדשים!!!
ה' רצה לרענן אותנו מול האישיות העצמית שלנו... מי אתה??

אמנם את השנה התחלנו עם הרבה אירועים ססגוניים... עם הרבה צבע והרבה עקשנות... כן... היו אירועי סיום הש"ס מרהיבים **לכבוד ולתפארת**... כן... כמו שלכה"ג יש שמונה בגדים... ככה יקרה היא מפנינים... וראויה התורה הקדושה שנעשה לה אירועים מרהיבים לכבוד ולתפארת עוד יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים...

הנה!!! לאחר תמיד של שחר ומוסף-- של חודש טבת שבט... לפניה הקב"ה פרס סוד של בוג'... כלל ישראל ירד וטבל עלה ונסתפג... ופתאום כל העולם כולו נהיה יום כיפור... בגזירת מחליף את הזמנים **לבשנו כולנו בגדי לבנו!!!** ונכנסנו לעבודת פנים!!! נהיה סגר הרמטי... (מי שזכור את הפאניקה של ניסן) וכל אחד מאיתנו היה עסוק בחשבון נפש פנימי... פתאום גילינו את עצמנו... וזה לא היה פשוט... יש כה"ג שנכנס לפניו וזוכה שם לגילויים נפלאים ובאותה מידה יש כה"ג שמת שם בפנים... זה לא היה פשוט... יש כאלו שהסגר הזה הטיב אותם ללא היכר... (יש הרבה שמתגעגעים לתקופה המכוננת הזו) ויש כאלו שיצאו מדעתם... כי כשאין כלום מבפנים אז זה **ביאה ריקנות!!!** וכה"ג שנכנס לקודה"ק **בביאה ריקנית** חייב מיתה... (אגב: בלי להכליל... יש הרבה שהיה להם קשה מאוד בגלל הנתונים המגבילים והמורכבים שהיה להם באותה תקופה.)

ואז ברחמי יתברך לאט לאט הסגר נפתח... ויצאנו מהסגר... **ולא היה מאריך כדי לא להביע ישראל**... יצאנו מהעבודת פנים... קידשנו ידיו ורגלנו וקבלנו חיזוקים לקראת החזרה לבית כנסת ולשגרה המבורכת... שוב טבלנו ולבשנו בגדי זהב וחזרנו וחזרנו לעבודת חוץ...

וכאן אני רוצה לעצור רגע ולגלות לך סוד: כידוע: הפר ושעיר שהכה"ג מקריב בעבודת פנים!!! בניגוד לשאר הקרבנות לא מקטירים אותם ע"ג המזבח אלא צריך להוציא אותם **מחוץ** למחנה ולשרוף אותם **בחורו**... ולא ז"ל בלבד אלא מי שנושא אותם מטמא בגדים... **זה לכאורה מאוד תמה:** דיוקא הפר ושעיר הכ"כ קדושים הולכים שירמם נכנס למקום הכי קדוש... דיוקא הם מטמאים יותר מכולם?? דיוקא אותם צריך להוציא החוצה??

אז הנה!!! בעבודת פנים של השנה האחרונה כולנו הבנו את זה!!!

בחודשים ניסן ואייר האחרונים... שכולנו היינו בעבודת פנים!! הסתגרנו בבתינו!!! ואם אתה זוכר... הוצרכו הרבה הרבה משפחות יראים ושלמים מעם ישראל להכניס הבייתה את הרשת האלחוטית... לצורך **עבודת פנים**... כן... כשנמצאים בפנים נאלצים להכניס כל מיני דברים... אין בעיה! בשעתו זה הותר!!! בשביל עבודת פנים זה מתקבל!!!
אבל ברגע שנגמרה עבודת פנים... ברגע שהורשינו לחזור אט אט לשגרה... כעת יש מצוה מיוחדת של שריפת פר ושעיר **מחוץ למחנה!!!** יש מצוה מיוחדת להשיג ולודאות שמה שהיה טהור